

Tveir kettir

Hildigunnur Halldórsdóttir

Danskt þjóðlag

F C7 C7 F

1. Tveir kett - ir sát - u uppi á skáp, kitte - vitte - vitt - bom - bom,
Og eft - ir mik - ið gón og gláp,

2. C7 F F C7
3. kritte - vitte - vitt - bom - bom. þá sagð - i ann - ar: "Kær - i minn,"

C7 F

5. Kritte - vitte - vitte - vitte - vitt - bom - bom. "Við
Bb F C7 F
6. skul - um skoð - a gólf - dúk - inn," kritte - vitte - vitt - bom - bom.

Og litlu síðar sagði hinn:
Kritte-vitte-vitt-bom-bom.
"Komdu aftur upp á ískápinn,"
Kritte-vitte-vitt-bom-bom.
En í því glas eitt valt um koll,
Kritte-vitte-vitte-vitte-vitt-bom-bom,
og gerði á gólfið mjólkurpoll,
Kritte-vitte-vitt-bom-bom.

Þá sagði fyrri kötturinn:
Kritte-vitte-vitt-bom-bom.
"Æ, heyrðu, kæri vinur minn,"
Kritte-vitte-vitt-bom-bom,
"við skulum hoppa niður á gólf,"
Kritte-vitte-vitte-vitte-vitt-bom-bom.
"Og lepja mjólk til klukkan tólf,"
Kritte-vitte-vitt-bom-bom.